

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/479/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213206921
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213206921.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting s. r. o., so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha 3, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná advokát a konateľ Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti odporkyni: R. U., bytom C., O. XXXX/X, o zaplatenie istiny 722,33 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 4. decembra 2013 č. k. 8C/372/2013-34, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušuje.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 04. 12. 2013 č. k. 8C/372/2013-34 zrušil svoje uznesenie č. k. 8C/372/2013-29 zo dňa 12. 11. 2013 v celom rozsahu. Zároveň prerušil konanie vedené na súde pod č. 8C/372/2013 do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, ktorú položil Krajský súd v Prešove vo veci 6Co/156/2013. Svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ust. § 10 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v danej veci sa vedie konanie o zaplatenie sumy 722,33 eura s príslušenstvom. Dňa 12. 11. 2013 súd konanie zastavil s poukazom, že navrhovateľ nezaplatil súdny poplatok za návrh, resp. jeho doplatok s poukazom na § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch. Dňa 29. 11. 2013 navrhovateľ súdny poplatok zaplatil a zároveň podal odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania. Ďalej mal súd prvého stupňa z jeho rozhodovacej činnosti známe, že Krajský súd Prešov v konaní 6Co/156/2013 dňa 16. 10. 2013 položil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku: „Či sa má čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 Smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky neumožňuje v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla.“ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prvostupňový súd konanie vedené pod sp. zn. 8C/372/2013 prerušil.

Navrhovateľ podal v zákonnej lehote odvolanie proti tomuto uzneseniu, v ktorom poukázal na to, že uznesenie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 6Co/156/2013 o položení prejudiciálnej otázky a o prerušení konania nie je právoplatné, a to vzhľadom na to, že voči nemu bolo podané odvolanie. Z tejto skutočnosti vyplýva fakt, že formulovaná prejudiciálna otázka nebola právoplatne predložená Súdnemu dvoru Európskej únie, a teda nebol založený žiadny dôvod na prerušenie konania. Tvrdí, že v prejednávanej veci je možné riadne pokračovať bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná. Právny poriadok, či už vnútroštátny ako aj medzinárodný, ktorý je možné na vec aplikovať, je v rozsahu pre rozhodnutie v tejto veci jednoznačný a nie je potrebné získať odpovede na formulovanú prejudiciálnu otázku. Poukázal na

rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať. Citoval uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 05. 09. 2013, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza: „V preskúmvanej veci nejedná sa o prípad uplatňovania pohľadávky zjavne neopodstatnenej, ani o podanie zjavne neprípustného návrhu.“ Poukázal na § 17 Zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Zb. podľa ktorého môže dlžník (vystaviteľ zmenky) uplatniť námietku, ktorá by inak patrila voči pôvodnému majiteľovi zmenky - remitentovi len v prípade preukázania, že terajší majiteľ zmenky pri jej nadobúdaní konal vedome na škodu dlžníka. Pokiaľ táto námietka zo strany žalovaného dlžníka nie je vznesená a preukázaná, neexistuje dôvod, na základe ktorého by súd mohol opodstatnene vykonať dokazovanie týkajúce sa obsahu kauzálnej zmluvy predchádzajúcej vystaveniu takejto zmenky. Konštatoval, že súdom označené konanie o prejudiciálnej otázke nerieši otázku, ktorá by mala význam pre toto súdne konanie, a preto nie je daný dôvod na prerušenie tohto súdneho konania. Navrhovateľ je toho názoru, že Krajský súd predložil Súdnemu dvoru hypotetickú otázku a nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konania vo veci samej a nerešpektoval skutočnosť, že aj prvostupňový aj odvolací súd má aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený navrhovateľom, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, Úradný vestník L 199, 31. 07. 2007, s. 1-22 (ďalej aj „nariadenie o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu“). Prejudiciálna otázka je vykonštruovaná, nerešpektuje prednosť nariadenia o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu. Krajský súd použitím nesprávneho procesného právneho základu v konaní vo veci samej Súdny dvor zavádza a svojím uznesením položil hypotetickú otázku, tzn. Otázku, ktorá smeruje na rozpor vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá nie je primárne použiteľná vo veci samej so sekundárnym právom EÚ. Podľa ustálenej judikatúry Súdnemu dvoru a právnej doktríny nie sú prípustné hypotetické prejudiciálne otázky a Súdny dvor odmieta prejudiciálne otázky položené najmä v prípadoch, ak požadovaný výklad práva Únie alebo posúdenie platnosti aktu Únie zjavne nesúvisia so skutkovým stavom alebo predmetom konania. Prejudiciálna otázka sa netýka výkladu práva Únie, ktorý by súd objektívne potreboval pre rozhodnutie veci samej. Prvostupňový a ani odvolací Krajský súd v Prešove sa vôbec nevysporiadali s odvolaním navrhovateľa a najmä nedodrжали nariadenie o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu a tým popreli práva navrhovateľa v rozpore s nariadením. Nerešpektovali uplatniteľný procesný predpis a to, že celé konanie je v zásade písomné; nerešpektovali nariadením stanovenú hospodárnosť a rýchlosť konania a to, že podľa nariadenia majú oba súdy výslovne obmedzenú preskúmvaciu právomoc, keďže návrh možno zamietnuť iba z dvoch dôvodov, ktoré nariadenie špecifikuje - pohľadávka je zjavne neopodstatnená alebo je návrh neprípustný. Možnosti ex officio skúmania skutkového a ďalšieho právneho základu je nariadením o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu v zásade vylúčená a podľa siedmeho bodu preambuly musí zaručiť rovnaké podmienky pre veriteľov a dlžníkov v celej Európskej únii. Uviedol, že v zásade len súd rozhodujúci na poslednom stupni má výlučné právo posúdiť, či je predloženie prejudiciálnej otázky potrebné pre rozhodnutie veci samej. V spojitosti s napadnutým rozhodnutím a osobitne v spojitosti s položenou prejudiciálnou otázkou považoval za nutné zdôrazniť, že označené medzinárodné zmluvy majú prednosť pred právom EÚ a to podľa čl. 351 Zmluvy o EÚ. Nie je preto možné položiť prejudiciálnu otázku tak, že bude pomerovaná z hľadiska rozporu vnútroštátna právna úprava obsahovo zhodná s medzinárodnou právnou úpravou s úpravou sekundárneho práva EÚ. Medzinárodná právna úprava má vždy prednosť pred sekundárnym právom. Podľa čl. 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky. Ignorovanie platnej právnej úpravy zmenkového práva bude predstavovať porušenie medzinárodných záväzkov, ktoré sa Slovenská republika zaviazala dodržiavať. S poukazom na uvedenú argumentáciu žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania v zmysle § 212 ods. 1 OSP, o odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že podanému odvolaniu navrhovateľa je potrebné vyhovieť s poukazom na to, že po rozhodnutí prvostupňového súdu odpadol dôvod, pre ktorý v danej veci došlo k prerušeniu konania. Podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP súd rozhodnutie zruší, len ak sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali. Podľa § 154 ods. 1 OSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Podľa § 167 ods. 2 OSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že k prerušeniu konania súdom prvého stupňa došlo v dôsledku predloženia prejudiciálnej otázky Krajským súdom v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/156/2013, o zodpovedaní ktorej sa začalo prejudiciálne konanie pred Súdny dvorom EÚ pod C-558/13. V dôsledku predloženia prejudiciálnej otázky Okresný súd Komárno prerušil konanie vedené pod sp. zn. 8C/372/2013 až do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie, a to z dôvodu, že rozhodnutie o predloženej prejudiciálnej otázke v konaní pod C-558/13 môže mať význam pre rozhodnutie súdu aj v tomto konaní.

V priebehu odvolacieho konania odvolací súd zistil, že prišlo k zmene skutkových okolností, ktoré majú významný vplyv na jeho rozhodnutie o podanom odvolaní navrhovateľa zo dňa 23. 02. 2013. K uvedenému odvolací súd poznamenáva, že uznesením predsedu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 4. júna 2014 došlo k výmazu veci C-558/13 z registra Súdneho dvora, v dôsledku späťvzatie návrhu na začatie prejudiciálneho konania navrhovateľom, teda Krajským súdom v Prešove.

Odvolací súd má s poukazom na späťvzatie návrhu na začatie prejudiciálneho konania za preukázané, že odpadol skutkový a právny dôvod, pre ktorý bolo napadnuté uznesenie súdom prvého stupňa v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/418/2013 vydané. V dôsledku výmazu veci C-558/13 z registra Súdneho dvora by bolo rozhodovanie odvolacieho súdu o prerušení konania bezpredmetné, a to vzhľadom na zákonnú dikciu ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ OSP upravujúcu fakultatívne možnosť prerušenia súdneho konania. Vzniknutá skutková situácia primäla odvolací súd postupovať v intenciách ustanovenia § 221 ods. 1 písm. i/ OSP, v dôsledku ktorého rozhodol o zrušení uznesenia Okresného súdu Komárno zo dňa 04. 12. 2013 č. k. 8C/372/2013-34, pretože išlo o uznesenie procesnej povahy (nie vo veci samej), pri ktorom odpadol dôvod jeho vydania.

Toto uznesenie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.